

Gön Katarları

— prens · 07 Nisan 2015

"Uyluğumda çivi sancısı
Göneniyor..."

Eskidendi!
Bir ahır dolusu insan sureti
Karanlıkta...

Bana aklım kadar gelin/
Sevgi kadar/
Çiçeksiz çocuklar
Çoban yüzleri
Gaz lambalı
Masal katarları
Sözlere gelin/
Yumuşacık dizlere

Gönül salıncağında değil
Nasırlı ayaklarım/
Keçi derisi çarıklarda
Siz bir fıncan avurt yükleyin
Sözlerinize...
Çakır gözleri mimlesin sese
Yolu buradan geçen herkese

Kanma;
Bir pencere dolusu bakışlara
Yamalı perdeler düşer
Aç bebe soluklarına
Güz ağıllarına/

Kırmızı alımların karanfili
Taş yontusu kınalar/
Geçmezler buradan
Burnu büyük
Lengerli amcalar

Bu ev!

Kaç ahır pisliğinden

Dökülen kerpiçlerin dilinde

Gövermiş söz yanıkları

Gözleri kitap kadınlar

Gön kaplı erkekler/

Vurun dizlerinize!

Umut öldükten sonra

Küleğe yağ sürülmez artık

Balsız arı katarları

Zamansız ölümler

Ağu sürün dillerinize/